

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **T. T. T. M.**, zast. Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem, se sídlem Praha 8, Sokolovská 161, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2006, č. j. 56 Az 135/2005 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 8. 2. 2006 osobně u Krajského soudu v Brně se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 11. 1. 2006, č. j. 56 Az 135/2005 – 24, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2005, č. j. OAM-1595/VL-07-ZA04-2005, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro kasační stížnost vyžaduje, vyzval Krajský soud v Brně stěžovatelku (zástupce) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. usnesením ze dne 13. 4. 2006, č. j. 56 Az 135/2005 - 37, k doplnění kasační stížnosti tak, aby bylo zřejmé označení rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje (kasační stížnost tento údaj neobsahovala, mimo to v ní bylo střídavě hovořeno o žalobci nebo o žalobkyni) a kdy jí bylo napadené rozhodnutí doručeno (v kasační stížnosti je napsáno – „žalobce uvádí, že napadený rozsudek mu byl doručen dne 14. 4. 2005“, přičemž krajský soud rozhodl rozsudkem dne 11. 1. 2006), a stanovil k odstranění uváděných nedostatků kasační stížnosti lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení. V usnesení stěžovatelku (zástupce) současně správně poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Ze spisu vyplývá, že označené usnesení Krajského soudu v Brně bylo stěžovatelce (zástupci) doručeno 26. 4. 2006, přičemž adresát potvrdil osobní převzetí zásilky s daným usnesením vlastnoručním podpisem na doručence, nicméně ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, vady kasační stížnosti odstraněny nebyly.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. musí být chybějící náležitosti kasační stížnosti doplněny ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit.

Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatel k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatelka byla řádně vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a byla současně poučena o následcích nerespektování takového požadavku, přesto však vytykané vady v soudem stanovené lhůtě neodstranila. O prodloužení lhůty k odstranění nedostatků kasační stížnosti nepožádala. Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě (která uplynula dne 26. 5. 2006) doplněna a v řízení nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu